

עת"א 14/02/19816 - ר א ר (אסיר), נגד שרות בתי הסוהר-מחלקה האסיר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

24 ממרץ 2014

עת"א 14-02-19816 ר (אסיר) נ' משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקה האסיר ואח'

בפני כב' השופט רון שפירא, סגן נשיא

העוותר ר א ר (אסיר),

נגד

1. שרות בתי הסוהר-מחלקה האסיר המשיבים

2. מדינת ישראל

פסק דין

ענינה של עתירה זו בהחלטת שב"ס שלא להוציא את העוותר לחופשה. העוותר מרצה מסר לתקופה של שנה ועוד חודש בגין מעשה מגונה בכוח שבוצע כנגד קטינה, שהיא בתה של בת זוגו. האסיר טוען כי חוות דעת מב"ן אשר בchnerה את עניינו אינה מוצبיעה על מסוכנות, התנהגותו בכלא תקינה ובנסיבות אלה אין עילה שלא לאשר את יציאתו לחופשה.

מעין בתגובה שב"ס ובמסמכים שצורפו, עולה כי מב"ן העירק את מסוכנות העוותר כמסוכנות נמנעה, והמליץ על מתן חופשה בת 10 שעות בתנאים מגבלים. העוותר הופנה במקביל לוועדת גילוי עריות, זאת בשים לב לטיב העבירה בה הורשע ומושא העבירה. הוועדה לגילוי עריות סקרה כי לא ניתן להמליץ על יציאה לחופשה. הוועדה צינה כי העוותר לא ניצל את מסרו לצורך קבלת טיפול רפואי מתאים והוא מזעער מהמיוחס לו. הוועדה סקרה כי העוותר זוקק לטיפול, ובהעדרו של טיפול קיימת מסוכנות מהזאתו לחופשה. גם גורמי הטיפול בכלא עצמו אינם ממליצים על הוצאת העוותר לחופשה מטעמים זהים.

בנסיבות אלה התקבלה החלטת שב"ס הדобра את בקשתו של העוותר להוציאו לחופשות.

לא מצאתי פגם בהחלטות שב"ס, המצדיק את התערבותו של בית המשפט. אמנם מב"ן סבר כי ניתן להוציא את העוותר לחופשה קצרה בת 10 שעות. ואולם, הן גורמי הטיפול של שב"ס והן גורמי הוועדה לגילוי עריות הגיעו, כל אחד בנפרד, למסקנה שונה. שב"ס שקל את כל חוות הדעת והחליט בנסיבות העניין, שלא לאשר את הוצאת העוותר לחופשה. מדובר במקרה סבירה שהתקבלה על בסיס שיקול כל חוות הדעת בעניינו של העוותר, וזאת מטעמים סבירים וענינים. עצם העובדה שב"ס מעדיף את חוות הדעת גורמי הטיפול והועדה לגילוי עריות על פני חוות דעת מב"ן, אין בה כל פגם, והדבר מצוי במתחם שיקול הדעת הסביר של שב"ס.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

נזכיר לעניין זה, כי אין לאסיר זכות קניה ליצאת לחופשה. הדבר נתון לשיקול דעתו של שב"ס, אשר עליו להעריך בכלים המڪצועים העומדים לרשותו, האם נשקף סיכון לשalom הציבור מהוצאה אסיר לחופשה. שב"ס עשה שימוש בכלים המڪצועים, בבחן חוות דעת שונות והחליט את השהילט. נזכיר כי גם חוות דעת מב"ן אינה שוללת מסוכנות אלא מצבעה על מסוכנות נמוכה, חוות הדעת האחרות, גם הן של גורמים מڪצועים, סברו כי רמת המסוכנות היא במידה גבוהה יותר. בנסיבות אלה החליט שב"ס החלטה המביאה לידי ביטוי את חובתו למנוע סיכון לשalom הציבור, והעדיף את המלצות הגורמים המڪצועים, הרואים את רמת המסוכנות במידה גבוהה יותר. בכך אין כל פגם. מדובר בהחלטה סבירה וענינית, ולא מצאתי עילה להתערב בה.

אשר על כן העתירה נדחתה.

יש לשלווח פסק דין לב"כ הצדדים וכן לעוזר באמצעות מחלוקת האסיר בשב"ס.

ניתן היום, כ"ב אדר ב
תשע"ד, 24 מרץ 2014,
בהעדר הצדדים.
ר' שפירא, ס. נשיא